

Thăm viếng Bermuda (tiếp theo)

Ngọc Hạnh

Hôm qua kể như chúng tôi đi city tour ở Hamilton tự túc, lòng vòng trong thị xã đã hết cả buổi. Hai vợ chồng người ngồi cùng bàn, chồng dạy toán, vợ có tiệm mỹ phẩm ở Nữu Ước, đi theo tua du thuyền xem Crystal Cave, Zoo & Aquarium, \$109.75 một người. Hai người mới 65 tuổi nhưng đã nghỉ hưu được 1 năm sau khi ông giải phẫu tim. Ông thấy cuộc đời phù du nên khi bình phục xin nghỉ dạy, vợ giao tiệm lại cho con, đi du ngoạn đây đó. Ông bà cho biết Hamilton có nhiều hang động nhưng ông chọn Crystal Cave để lúc về còn tạt qua thị xã vợ mua sắm, thăm thú cho biết.

Theo ông, động Crystal rất đẹp nằm dưới mực nước biển, từ mặt đường xuống đến hang động đi qua 88 bậc thang. Trong động có hồ nước, cầu nhỏ và sáng sủa không cần mang theo đèn pin. Những thạch nhũ cả ngàn năm tuổi, trong veo, có nhiều hình thù rất đẹp. Gần đó có động Admiral's Cave nhưng 2 người không đến đó vì không đủ thì giờ.

Vườn bách thú nhỏ, có nhiều loại chim, hồng hạc cũng nhiều và đẹp, trăn, rắn, hưu, nai, khỉ, rùa, voi nhưng không thấy sư tử và cọp. Aquarium đang trùng tu sửa chữa một vài nơi nên ông không đến nhưng ông bà có đến nơi bán quà lưu niệm mua quà cho cháu ngoại.

Lúc về ông bà và một số hành khách ghé thị trấn Hamilton và tự túc về du thuyền bằng phà. Hành khách có thể về bằng taxi hoặc xe bus. Hai người cho biết đi phà nhanh hơn xe bus, chỉ mất chừng 30 phút. Những người còn lại trên xe tua được hướng dẫn viên đưa về tận bến cảng.

(Bến Phà chở khách về tàu lớn)

Bãi Biển Horseshoe Bay:

Chúng tôi dùng vé xe bus hôm qua đi ra bãi biển Horse Shoe Bay, cách du du thuyền chừng 20 phút. Nếu mua tua du thuyền là 38,75 \$. Họ đưa khách đến đó vào 10 giờ và trở lại đón lúc 2 giờ. Ai muốn về sớm hơn thì đi taxi hay xe bus. Trên đường đến Horseshoe Bay chúng tôi đi ngang qua vài bãi biển tự nhiên và nhà nghỉ mát rất đẹp. Bên kia đường của trạm xe bus Horseshoe Bay là mấy khách sạn sang trọng, rộng rãi. Khi xe bus đến trạm này, hành khách rời xe quá nửa. Từ đó mọi người đi bộ theo đường dốc thoải độ 10 phút đến nơi có quán giải khát, nhà tắm, nhà bán quà lưu niệm.... Xe van, xe taxi, xe nhà, xe bus cũng đậu nơi này, bãi đậu xe rộng lắm.

Nơi đây toàn cát trắng xong đi bộ chừng 7 phút nữa là đến bãi biển. Lúc chúng tôi mới đến, biển còn vắng, càng trưa càng đông người hơn. Có khu vực nước trong, biển lặng như nước hồ, trong veo nhờ những ngọn núi nhỏ che chắn, nước chỉ đến thắt lưng người lớn, rất an toàn không sợ sóng cuốn ra xa, rất đông phụ nữ và trẻ con tắm ở đây. Cát mịn như bột nhưng tôi lấy làm lạ vì cát màu hồng nay có nơi nhạt gần như trắng. Còn đâu cát màu hồng khắp bãi biển dễ thương như ngày xưa.

Để mặc hai con tắm ở bãi biển nhỏ, tôi và người con lớn đi ra bãi biển lớn rất đông người. Trời xanh và trong, vài đám mây trắng trôi lững lờ. Năm, ba chiếc dù màu mè xanh đỏ di chuyển trên không trung. Họ đang đi parasailing, môn thể thao người Mỹ ưa thích. Thật ra người VN cũng thích trò chơi mạo hiểm này. Có lần chị bạn tôi và con trai dám tham dự trò parasailing ở Hawaii. Chị bảo họ ngại nịt cho chị kỹ lưỡng trước khi thả chị lên không. Lúc đáp xuống nước họ cũng đón nhẹ nhàng, không có gì đáng sợ. Nước biển xanh lơ quyến rũ, xa xa từng đợt sóng nhấp nhô. Thiên hạ người xuống nước tắm, kẻ nằm phơi nắng trên bãi cát hay thoải mái nghỉ ngơi hoặc đọc sách trên ghế dưới bóng mát cây dù to. Một số tản bộ trên bãi cát như mẹ con tôi. Cát vẫn mịn màng, sạch sẽ như năm xưa, không rong rêu nhưng có nơi màu hồng rất nhạt. Thất vọng tôi có mấy câu thơ:

*Bãi biển ngày nay thật khác xưa,
Còn đâu tươi thắm lắm người ưa
Nước xanh màu cũ không thay đổi,
Cát hồng phai nhạt bởi nắng mưa.*

Trên đường trở lại bãi biển nhỏ tôi thấy một số người đang leo núi. Một nhóm lên tới đỉnh đứng vẫy vẫy tay với bạn bè ở phía dưới. Nói là núi nhưng chỉ cao chừng bằng tòa nhà 10 hay 12 tầng, đá mập mạp cũng khó leo, nhô lên giữa bãi cát. Các cháu đã tắm xong, đang lò dò đỉnh leo núi.

Bãi biển ngày nay

Bãi biển Horseshoe Bay ngày xưa

Lúc đi trên bờ biển tôi lại gặp ông bà Bill, người ngồi cùng bàn ăn, cũng đi tản bộ. Hai người từ bãi biển khác đến, không đẹp và đông người như ở đây. Da 2 người bắt đầu rám nắng đỏ hồng. Chúng tôi ra về sau khi giải khát và chụp một ít hình ảnh kỷ niệm. Lần này chúng tôi dùng xe con thoi đưa ra bến xe bus để về du thuyền, 2 \$ một người, đi chưa đầy 5 phút đã đến nơi. Các con sọt tôi leo dốc không nổi. Thật ra tôi thể đi được nhưng thôi để cho người ta kiếm chút tiền, nếu ai cũng đi bộ thì họ thất nghiệp chẳng?

King's Wharf hay Royal Naval Dockyard.

Nhỏ nhất trong 3 nơi ở Bermuda, sau Hamilton và St George, xây cho Hải quân Anh giữa năm 1814-1863. Ngày nay nơi này có nhiều kiến trúc, hàng quán tấp nập hơn khi tôi đến lần đầu. Các cửa hàng bán vật dụng thủ công nghệ, các món quà kỷ niệm bằng thủy tinh, bằng đất nung, tiệm bán bánh Rum Cake... Những bình lọ thủy tinh đẹp, tinh xảo nhưng các vật dụng đất nung thô, hình dáng nặng nề hơn đồ gốm Bát Tràng Việt Nam.

Các tiệm bán quần áo người lớn, trẻ em, tiệm bán dụng cụ thể thao trên bờ, dưới nước rộng lớn. Có tiệm chuyên bán tranh ảnh. Tiệm tạp hóa, quà lưu niệm to và đầy khách ra vào. Họ bán kem, nước ngọt, kẹo bánh, búp bê, khăn quàng... thượng vàng hạ cám, quán giải khát, tiệm ăn... Hai cô thu ngân tiệm tạp hóa bận bịu tíu tít. Từ du thuyền hay bến xe bus đến các tiệm này chừng 10 phút nên sau khi viếng cảnh trở về họ thường tạt vào các cửa tiệm kể trên.

Viện Bảo Tàng Quốc Gia ở Bermuda - National Museum of Bermuda: Thiên hạ sắp hàng mua vé xem viện bảo tàng

Là nơi bảo tồn văn hóa, nghiên cứu lịch sử, thu thập và gìn giữ các di tích đảo từ thời xa xưa. Trước kia là pháo đài, rộng 16 mẫu với các tường thành dài ngoằn, chắc chắn, để bảo vệ, chống kẻ xấu xâm lăng đường biển hay đường bộ. Suốt tường thành dài quay ra mặt đường chỉ có cái cửa đôi to (double door) nặng nề chắc chắn. Một nhân viên đứng trước cổng phát tờ rơi giới thiệu viện bảo tàng và sinh hoạt bên trong, giờ mở cửa, giá vé vào cửa cho người lớn, trẻ em, người già... Theo tờ rơi Viện Bảo Tàng có 11 nơi thăm viếng tất cả: 1- Queen's Exhibition Hall, 2- High Cave, 3- Commissioner's House, 4- Rampart & Cannon...

Chúng tôi qua lớp cửa ngoài đến bên trong mua vé và qua một lớp cửa nữa mới đến sân cỏ rộng mênh mông bát ngát. Trên tường đối diện phòng bán vé có ảnh Nữ hoàng Elizabeth thật to, lúc bà còn trẻ, đội vương miện, xinh đẹp, uy nghi.

Mọi người theo bảng chỉ dẫn đến viện bảo tàng hải quân xem tàu thuyền của người Anh từ lúc mới đến Bermuda, các sĩ quan và lính, y phục, binh khí của họ... nơi bán quà lưu niệm. Xa xa một khu vực nhỏ là vườn chơi trẻ em, có đu, cầu trượt, sân chơi... Lại có vùng trồng hoa kiểng như công viên. Nhà giam giữ các tội phạm ngày xưa ở phía trên đồi. Một đàn cừu đứng đĩnh đạc ở góc tường thành. Có chiếc xe hơi chạy chậm chậm lên ngọn đồi. Một ngôi nhà to là nơi hội họp, canh gác các tàu thuyền lạ có ý định xấu, xâm lăng

Bermuda chẳng hạn. Có lẽ là nằm ở số 3 và số 4 trong bản đồ. Theo đó súng đại bác đang ngự trị êm ái từ cả trăm năm, không dùng đến. Một số du khách đi bộ lên đỉnh đồi.

Cá Heo Trình Diễn:

Tôi chỉ ghé viện bảo tàng một lúc xong đến hồ cá xem cá heo trình diễn. Nơi này đông và hấp dẫn nhất. Tôi nghĩ hồ cá ăn thông ra biển. Khách giả ngồi xem ở khán đài có mái che và nhiều băng ghế dài từ cao đến thấp như xem bóng đá. Hồ rộng và có lẽ đến 7, 8 con cá heo làm trò. Chúng nhảy qua sợi dây chằng qua hồ, lội đứng, phóng qua các vòng tròn cùng một lúc, kéo chiếc thuyền cao su chở em bé và bơi từ từ quanh hồ, phóng lên cao cướp quả bóng cùng một lúc, nhào lộn trên không trước khi rơi mình xuống nước... theo lệnh các nữ huấn luyện viên. Từng đợt vỗ tay khen ngợi. Tôi phục họ quá. Làm sao dạy được đàn cá làm được nhiều trò như thế giống như chúng biết tiếng người. Thật là đáng tiền mua vé: \$13 người già, \$18 người lớn.

(Xe shuttle đưa khách ra đường đến trạm xe bus)

(Cửa hàng bán vật dụng bằng đất nung)

Tôi chỉ xem bấy nhiêu và đi theo đường xe chạy ra cổng viện, đi bộ đến khu bán quà lưu niệm mua ít quà lưu niệm, không thám thính các nơi khác. Xong lại đi bộ về du thuyền tuy có xe con thôi đưa khách đi về miễn phí.

Trời chiều, nắng nhạt, gió mát tôi bâng khuâng nhớ quê nhà, nhớ bãi biển Vũng Tàu, Nha Trang... Rất mong các bãi biển, khách sạn được giữ gìn sạch sẽ tiện nghi để hấp dẫn du khách ngoại quốc, đem lợi nhuận cho dân lành.

Ngọc Hạnh